

இன்னா நாற்பது சுட்டும் தடைகளும் தண்டனைகளும்

மூ. சித்ரா மனோகரி அ. *

அ மனிதவள தமிழ் மேம்பாட்டுச் சங்கப்பலகை, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், சேப்பாக்கம், சென்னை-600005, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Inna Narpathu Affirmations on Impediments and Retributions

M. Chitra Manogari a, *

^a Department of Sangappalagai for Tamil Development, University of Madras, Chennai-600005, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
manogarim90@gmail.com

Received: 21-04-2022
Revised: 23-05-2022
Accepted: 11-06-2022
Published: 06-07-2022

ABSTRACT

Inna Narpathu (inna forty) is a sanga tamil poetic contributions in a didactic from which belongs to one of the tamil literature Anthology patinenkilkanakku (the eighteen lesser text) written by the great poet kapilar way back in 4th century. Inna Narpathu is the collective form of forty one venpas (metric prosody). Inna Narpathu poem concludes wish the tamil word inna (act brings Disgrace and Sadness). Which describing the undesirable acts individuals must refrain themselves in day today life. As these poems spells out the moral codes for all spheres. So the poem collection was entitled as 'Inna Narpathu'. This paper emphasise the synonamised innards of the forty venpa. Which extends it's focus on diverse topics such as friendship, domestic life, poverty, idol worship, Bhramin perspectives, offender's nature and travel thus this paper evidently outlines the anthological aspects from Inna Narpathu. So this paper will gives us insights and importance of social anthropology and it's Cultural Tamil heritage crux.

Keywords: Worship, Brahmin, Wife, Poor, Friend, Out Going, Anger

முன்னுரை

உலகில் வாழும் உயிரினங்களில் தனித்துவம் வாய்ந்தவன் மனிதன் மட்டுமே. காலத்திற்கு ஏற்ப தம்மை மாற்றிக் கொள்ளும் திறன் படைத்தவன். அம்மனிதனின் வாழ்க்கைச் சூழலுடன் இணைந்து செயலாற்றுவது 'மானிடவியல்'. மானிடவியல் வரலாற்று அடிப்படையிலான வளர்ச்சியினைத் தன்னிடம் தக்கவைத்துக் கொண்டுள்ளதால் அதன் ஆய்வு எல்லை மிகப்பரந்து விரிந்து உள்ளது. அகம், புறம் என்று மட்டும் வாழ்வை நடத்திய மக்களை மடைமாற்றம் செய்ய பின்னாலில் தோன்றியவையே அற இலக்கியங்கள். அற இலக்கியத் தொகுப்பில் இடம்பெறும் நூல் இன்னா நாற்பது. பழந்தமிழ் ஆசிரியர்களில் கபிலர் என்ற பெயரில் மட்டும் ஐந்து பேர் சிறப்பானவர்களாகக் கூறப்படுகின்றனர். அவர்களில் இன்னா நாற்பதை இயற்றிய கபிலரும் ஒருவர். இவர் வரலாறு தெரியவில்லை. அக்கால மக்களின் வாழ்வியலை வெளிப்படுத்தும் இலக்கியங்களில் ஒன்றான இன்னா நாற்பது சுட்டிக்காட்டும் செய்யகூடாதவை - 'தடை', செய்யும் செயலால் ஏற்படும் விளைவு - 'தண்டனை' என்னும் பொருளில் இங்கே காண்போம்.

இறைவழிபாடு

இறைவழிபாடு என்பது எம்மதத்தைச் சார்ந்தவருக்கும் பொதுவானது. எந்த ஒரு செயலையும் தொடங்குவதற்கு முன்பு, அவரவர் விருப்பப்படித் தங்களது நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் இறைவனை

வணங்குவது இயல்பான ஒன்று. அவ்விறைவனை வணங்காது, செய்யும் செயலில் வெற்றி கிட்டாது என்று முன்னோர் சொன்னதை, இங்கே கபிலரும் - மூன்று கண்களையுடைய சிவன், சக்கரப்படையை உடைய திருமால், சிவனின் மைந்தனான முருகப்பெருமான் ஆகிய இம்மூன்று கடவுள்களையும் வணங்காதவர்களுக்குத் துன்பமே என்கிறார்.

‘முகக் கட பகவன் அடி தொழா தார்க்கு இன்னா,

பொற்பனை வெள்ளையை உள்ளாது ஒழுகு இன்னா,

சக்கரத்தானை மறப்பு இன்னா, ஆங்கு இன்னா,

சத்தியான் தாள் தொழாதார்க்கு’

(Subramaniyan, 2010)

இக்கருத்துக்கு வலுசேர்க்கும் விதமாக ‘அடி உதவுவது போல் அண்ணன் தம்பி உதவமாட்டார்’ என்ற பழமொழியும் இங்கே எண்ணத்தக்கது. அடி - எனில் இறைவனது திருவடி என்பார் சான்றோர். இறைவனை வணங்குவதால் இடையூறுகள் நீங்கும் என்பது இக்கருத்தின் வழி புலனாகிறது.

இல்லறம்

கணவனும் மனைவியும் அன்பு பொருந்தி, ஒற்றுமையாக இல்வாழ்வை நடத்தினால் தான் இல்லறம் நல்லறமாகும். அவ்வில்லறம் சிறக்க பெண்ணாகப்பட்டவள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும். ஒழுக்கமில்லாமல் நடந்துகொண்டால் அது எத்தகையத் துன்பத்தைத் தரும் என்பதையும் இன்னா நாற்பது கூறுகின்றது.

இல்லறத்தின் அச்சாணியே பெண் தான். அவள் தன் சுற்றத்தையும் பேணிக்காத்து வாழவேண்டும். அதுவே குடும்பத்திற்கு அழகு என்கிறது இன்னா நாற்பது.

‘பந்தம் இல்லாத மனையின் வனப்பு இன்னா’

(Subramaniyan, 2010)

கணவனும் மனைவியும் ஒருவருக்கொருவர் ஒளிவு மறைவின்றி எண்ணங்களைப் பரிமாறிக்கொள்ள வேண்டும். ஒருவருக்குள் ஒருவர் ஐக்கியமாகி வாழ்தல் வேண்டும். உடன்பாடு இல்லா இல்வாழ்க்கைக் கசக்கும். அன்பிற்குரியோர் தம்மில் பிளவுபட்டால் வாழ்வு சிறக்காது என்பதை உரைக்கும் அடிகள்,

‘ஆர்த்த மனைவி அடங்காமை நற்கு இன்னா’

‘உடம்பாடு இலாத மனைவி தோள் இன்னா’

‘புணர் பாவை அன்னார் பிரிவு இன்னா’

(Subramaniyan, 2010)

மனையாளின் இனிமையான பேச்சே கொழுநனின் மனமகிழ்விற்குக் காரணம். அப்பேச்சே மனநோயை உண்டாக்கும் நஞ்சாக மாறக்கூடாது என்கிறார் கபிலர்.

‘இன்னா

பிணி அன்னார் வாழும் மனை’

(Subramaniyan, 2010)

பெண்ணிற்குரியக் குணங்களில் ஒன்று ‘நாணம்’. அது பெண்ணிற்குச் சிறந்த அணிகலன் போன்றது. அவ்வணியை அணியாதிருத்தல் துன்பமான செயலாகும் என்கிறது இன்னா நாற்பது.

‘நலத்தகையார் நாணாமை இன்னா’

(Subramaniyan, 2010)

இக்கருத்திற்குத் துணையாகத் தொல்காப்பிய அடியைக் கூறலாம்.

‘உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணே’

(Subramaniyan, 2015)

இவ்வாறெல்லாம் பெண்ணாகப்பட்டவள் செய்யக் கூடாதவை இவையென தடையாகவும் செய்தால் இன்னது விளையும் என்று தண்டனையாகவும் இன்னா நாற்பது எடுத்துரைக்கிறது. இன்னா

நாற்பது வெளிப்படுத்தும் இவ்வறக்கருத்து இன்றைய கால பெண்களுக்குப் பொருந்தும் சிறப்பான இவ்வாழ்வியல் தத்துவம்.

பார்ப்பனியம்

இன்னா நாற்பதில் இடம்பெறும் அந்தணர்கள் பற்றிய கருத்தானது, 'பார்ப்பன சமுதாயம்' தான் தலைசிறந்த சமுதாயம், மற்றவை அதற்குக் கீழான சமூகமாகக் கோடிட்டு காட்டப்பட்டுள்ளது விளங்கும்.

'அந்தணர் இல் இருந்து ஊண் இன்னா' (Subramaniam, 2010)

அந்தணர் வீட்டிலிருந்து புலால் உண்ணக் கூடாது என்கிறது இன்னா நாற்பது. அந்தணர்கள் புலால் உண்ணுதலை வெறுத்தவர்கள் மட்டுமல்ல. புலால் உண்ணுபவர்களையும் அடியோடு ஒதுக்கியவர்கள். இங்கு சற்று சிந்திக்கத்தக்கது

"பார்ப்பனர்கள் மனிதர்களாக இருக்கட்டும், தேவர்களாக இருக்க வேண்டாம் என்று தான் நாங்கள் கூறுகிறோம்" என்கின்றப் பெரியார் அவர்களின் கூற்று.

'பார்ப்பார் இல் கோழியும் நாயும் புகல் இன்னா' (Subramaniam, 2010)

பார்ப்பானுடைய வீட்டுக்குள் கோழியும் நாயும் உள்ளே நுழையக்கூடாது என்கிற இன்னா நாற்பதின் அடி உணர்த்தும் உண்மைப் பொருள், கோழியும் நாயும் மலத்தினைத் திண்பவை, அவை வீட்டில் நுழைந்தால் ஆச்சாரக்குறைவு என்று கருதினர். பிறச் சமூக மக்களையும் அவ்வாறே நடத்தினர்.

'ஆங்கு இன்னா,

ஒத்து இலாப் பார்ப்பான் உரை' (Subramaniam, 2010)

பார்ப்பானுடைய அடையாளமாக ஒதுவதைக் கூறுகிறது இன்னா. வேதங்களை ஒதும் தகுதியும் பார்ப்பானுக்கே இருந்துள்ளதைச் சுட்டுகிறது இவ்வடி. சாதியை மையப்படுத்தியே அன்றைய கால மக்கள் தாழ்த்திவைக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பது இதுபோன்ற இலக்கியங்கள் வாயிலாக நம்மால் உணர முடிகிறது. அக்காலத்தில் மக்களுக்குள் சாதித்தடை இருந்துள்ளதைப் புலப்படுத்துகிறது இன்னா நாற்பது.

ஏழ்மை

மனிதர்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வு காண்பதெல்லாம், செல்வம் நிலையானது என இவ்வுலகம் நினைப்பதே.

'திருவுடையாரைச் செறல் இன்னா' (Subramaniam, 2010)

செல்வம் படைத்தவரை ஏழ்மை நிலையில் இருப்பவன் பகைக்கக்கூடாது, வறுமையில் வாடும் ஒருவன் தானம் செய்யக்கூடாது (10:4,39:1) என்கிறார் கபிலர்.

'வலை சுமந்து உண்பான் பெருமிதம் இன்னா' (Subramaniam, 2010)

வலைகளைக் கொண்டு மீன்பிடித்து வாழ்வை நடத்தும் மீனவன் 'தான் பெரியவன்' என்ற எண்ணம் கொள்ளக்கூடாது என்பதை இவ்வடிப் பகர்கின்றது.

'இல்லாதார் நல்ல விழைவு இன்னா' (Subramaniam, 2010)

பொருளில்லாத ஏழை நல்லவற்றை விரும்புதல் தவறு. கிடைப்பதை உண்டு வாழ்வேண்டும் எனக் கூறும் இக்கருத்து அடிமைத்தனத்தை வலியுறுத்துவதாகும். இங்கே எண்ணத்தக்கது கண்ணதாசன் அவர்களின் பாடல் வரிகள்,

‘ஆசைக் கொள்வதில் அர்த்தம் என்னடா
காசில்லாதவன் குடும்பத்தில்’.

செல்வமில்லாதவருடைய வாயிலிருந்து வரும் சொல்லிற்கு மதிப்பு இல்லை என்பதை கூறும்,
‘இல்லார்வாய்ச் சொல்லி னயமின்னா’ (Subramaniyan, 2010)

இன்னாவின் இவ்வடியை உற்று நோக்கும் போது பழம்பெரும் பழமொழி நினைவு கூறத்தக்கது.
‘ஏழையின் சொல் அம்பளம் ஏறாது’.

ஏழையின் அழகும், வறுமையாளன் வேளாண்மைச் செய்ய விரும்புவதும், பணம் இல்லாமல் பெரிய நகரத்தின் கண் வாழ்தலும் மிகுந்த துன்பத்தையே தரும் என இன்னா. கூறும் இக்கருத்துக்கள், இன்றைய நம் சமூகத்தின் நிலையை 17 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே சொல்லியிருப்பது வியப்பைத்தருகிறது. அன்று முதல் இன்று வரை ஏழைகளுக்கு உள்ள தடைகளும் தண்டனைகளும் மாறாமல் இருப்பது இந்நூலின் மூலம் வெளிப்படுகிறது.

கேண்மை

நட்பு என்பது மனித வாழ்வில் மிகச்சிறந்த உறவுநிலையாக அக்காலம் தொட்டு இக்காலம் வரைப் போற்றப்படுகிறது. திருக்குறள் நட்பிற்காக அதிகாரங்களையே ஒதுக்கியிருப்பதிலிருந்து அதன் சிறப்பை நாம் உணரலாம். இன்னா நாற்பதும் நட்பிற்கான இலக்கணத்தையும், கூடா நட்பையும், தீய நட்பையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

‘நகையாய நண்பினார் நாரின்மை யின்னா,

இன்னா நயமின் மனத்தவர் நட்பு’

‘இடன் இல் சிறியாரோடு யாத்த நட்பு’ (Subramaniyan, 2010)

உள்ளும் புறமும் ஒத்திராதவருடைய நட்பானது தீமையைத் தரும் என்கிறது மேற்சொன்ன அடி. இவ்வடிக்கு ஆதாரமாக குறளும்,

‘முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து

அகநக நட்பதே நட்பு’ (Meiyappan, 2012)

‘ஆங்கு இன்னா,

யாம் என்பவரோடு நட்பு’ (Subramaniyan, 2010)

தான் என்ற ஆணவம் கொண்டவருடன் நட்புப் பாராட்டுதல் தவறான செயல் என கண்டிக்கிறது இன்னா நாற்பது.

‘நாட்டார் இடுக்கண்கள் காண்டல் நனி இன்னா’ (Subramaniyan, 2010)

நெருங்கிய அன்பு கொண்ட நண்பருடைய துன்பத்தைக் காணுதல் என்பது மிகுந்த மனவேதனையைத் தரும் என்கிற இன்னாவின் இவ்வடியைச் சுட்டும் குறளும் இங்கே,

‘உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே

இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு’ (Meiyappan, 2012)

ஒருவருடைய துன்பகாலத்தில் அவர் தொடர்பைக் கைவிடுவாருடன் நட்புக் கொள்ளக் கூடாது என்கிறது இன்னா.

‘இன்னா,

கெடும் இடம் கைவிடுவார் நட்பு’ (Subramaniyan, 2010)

நட்பு எந்த வயதினருடன் ஏற்பட்டாலும் நட்பு உயர்வானது. அந்நட்பை எந்த காரணத்தாலும் இடைநிறுத்தக்கூடாது என்கிறார் கபிலர்.

‘பெரியாரோடு யாத்த தொடர்விடுதல் இன்னா’

‘கிழமை உடையாரைக் கீழ்ந்திடுதல் இன்னா’

‘ஆங்கு இன்னா,

தொன்மை உடையார் கெடல்’

(Subramaniyan, 2010)

இதிலிருந்து நல்ல எண்ணம் இல்லாதவருடைய நட்பானது பெரும் கேடை விளைவிக்கும் என்பதும் நட்பிற்கு மனிதன் வழங்கியுள்ள மதிப்பும் புலனாகிறது. நல்ல நட்பைச் சிறப்பித்து, நாமும் சிறந்து வாழ வேண்டும் என்பதை உணரமுடிகிறது.

கடுமொழியாளர்

‘தீயினாற் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே

நாவினாற் சுட்ட வடு’

(Meiyappan, 2012)

தீயினால் ஒருவனைச் சுட்டப்பண்ணானது அகமும் புறமும் ஆறிவிடும், ஆனால் ஒருவனை வார்த்தைகளால் மனம்தோரும்படியாகச் சுடுவது உள்ளத்தில் ஆறாத வடுவாக என்றும் இருக்கும். இக்கருத்தை வலியுறுத்தும் கபிலரது அடிகளைக் கீழேக்காணலாம்.

‘கடுமொழி யாளர் தொடர்பின்னா’

(Subramaniyan, 2010)

கடுமையான சொற்களால் சுடுபவர்களுடைய தொடர்பு துன்பத்தை அளிக்கும்.

‘இன்னா

கொடும்பாடு உடையார் வாய்ச் சொல்’

(Subramaniyan, 2010)

அறத்தில் இருந்து தவறித் தீயவற்றைப் பேசும் கொடுமையான சொல்லைக் கூறுபவருடைய உறவு தீங்கு விளைவிக்கும்.

‘இன்னா,

மன வறியாளர் தொடர்பு’

‘ஈரம் இலாளர் கடு மொழிக் கூற்று இன்னா’

(Subramaniyan, 2010)

நல்ல பண்பு இல்லாதவருடைய வாயிலிருந்து வரும் சொல் துன்பத்திற்கு இடமளிக்கும். மனதில் இரக்கம் இல்லாதவருடைய வாயில் இருந்து வெளிப்படும் சொல், நாணில் இருந்து வெளிப்படும் அம்பிற்கு நிகர் என்கிறது இன்னா. சினமானது தன்னை மட்டுமல்லாது தன்னைச் சேர்ந்தாரையும் அழிக்கக்கூடிய ஆற்றல் கொண்டது என்பதை, கடுமொழியாளருடைய தொடர்பிற்கு உள்ள தடையிலிருந்து தெரியவருகிறது. சினமானது எக்காலத்திலும் மனிதனுக்குப் பகைவனே என்பது திண்ணம்.

பயணம்

இலக்கியங்கள் சுட்டும் ‘செலவு’ என்பது இன்றைய பயணத்தையே குறிக்கும். இன்று நாம் பணத்தையும் பொருளையும் விரயமாக்குவதையே செலவு என்கிறோம். ஆனால், நம் முன்னோர்கள் நம்மால் மீண்டும் சம்பாதிக்க முடியாத ‘நேரம்’ விரயமாக்குவதையே செலவு என்கின்ற உண்மையை உணர்த்தவே இச்சொல்லைப் பயணத்திற்குச் சுட்டியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. நாம் செய்யும் பயணம் நன்மையையும் இன்பத்தையும் கொடுப்பதாக இருக்க வேண்டும், பயனற்றதாக இருக்கக்கூடாது என்கின்ற உண்மையைக் கபிலரும் கூறுகிறார்.

‘நெடுநீர் புணை இன்றி நீந்துதல் இன்னா’

(Subramaniyan, 2010)

நீண்ட நீர்ப்பரப்பைத் தெப்பம் இல்லாமல் கடத்தல் என்பது துயரை உருவாக்கும். இருள் சூழ்ந்த நேரத்தில் ஒற்றையடிப் பாதையில் துணையின்றி தனியாகப் பயணித்தல் ஆபத்தை விளைவிக்கும் என சொல்லும் அடிகள்,

‘இருள்கூர் சிறுநெறி தாந்தனிப் போக் கின்னா’

‘மான்றிருண்ட போழ்தின் வழங்கல் பெரிதின்னா’ (Subramaniyan, 2010)

தனியாக, ஆபத்தை உண்டாக்கும் கள்வர்கள் இருக்கின்ற பாதையில் பயணம் மேற்கொள்வது உயிருக்குக் கேடாக அமைந்துவிடும் என்பதைச் சுட்டும் கபிலரது வரிகள்,

‘தலை தண்டமாகச் சுரம் போதல் இன்னா’

‘சுரம் அரிய கானம் செலவு இன்னா’

‘முள்ளுடைக் காட்டில் நடத்தல் நனி இன்னா’ (Subramaniyan, 2010)

இதன் மூலம் பயணங்களால் ஏற்படும் நன்மையும் தீமையும், அதற்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த தடையையும் தண்டனையையும் விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. இக்கருத்தானது இன்று பொருத்தமானதாக இல்லாதது போன்று தோன்றினாலும் அதில் உள்ள உண்மையை உய்த்து உணர்ந்துக் கொள்ளவேண்டும்.

முடிவுரை

அறநூல்களான திருக்குறள், நாலடியார் போன்று நீண்ட பாடல்கள் கொண்டதாக இல்லாமல் விரைந்து கருத்துக்களை உள்வாங்கிக் கொள்ளும் வகையில் சுருக்கமாகவும் சுவையுடையதாகவும் இயற்றப்பட்டது இன்னா. பிற்காலத்தில் தோன்றிய ஆத்திச்சூடி, கொன்றை வேந்தன் போன்ற நூல்களுக்கு முன்னோடியாக அமைந்தது இன்னா. நூலாசிரியர் கூறும் செய்திகளில் இருந்து அன்றைய காலச் சூழ்நிலையில் சமூகம் எவ்வாறு இருந்திருக்கின்றது என்பது புலனாகிறது. மக்கள் எவ்வாறெல்லாம் கட்டுபாடுகளுடன் வைக்கப்பட்டு இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதும் இக்கருத்துக்கள் மூலம் தெளிவாகிறது. அக்கால மக்களிடம் அறக்கருத்துக்கள் மட்டுமல்லாமல், சாதி பற்றிய உயர்வு, தாழ்வு வேறுபாடுகள், பெண்ணடிமைத்தனம், பொருளாதார மேலாதிக்கம், பயணம் குறித்த விழிப்புணர்வு, பாதுகாப்பின் அவசியமும் அறிவுரையாக வழங்கப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகின்றது. நான்கடி - 40 வெண்பாக்களில் காணக்கிடைக்கும் தகவல்களிலே அக்காலச் சமூகத்தின் வரலாறு பிரதிபலிப்பது திண்ணமாக தெரியவருகிறது. சில கருத்துக்கள் இக்காலச் சூழலுக்குப் புறம்பானதாக இருந்தாலும், பெரும்பாலான கருத்துக்கள் இன்றும் நமக்கு ஏற்புடையதாக இருப்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. இக்கருத்தை இவ்வாய்வுக் கட்டுரையும் உணர்த்துகின்றது.

References

- Aravaanan K.P., (2010) Puthiya Paarvaiyil Pathinen Kzhkkanaku (Moolam, Thelivurai, Sirappurai), Tamil koodam, Chennai, Tamil Nadu, India.
- Meiyappan S., (2012) Thirukural Parimelazhkar Urai, Manivasagar Pathippakam, Chennai, Tamil Nadu, India.
- Subramaniyan S.V., (2010) Pathinen Kzhkkanaku Noolkal (Moolamum, Thelivurayum), Manivasagar Pathippakam, Chennai, Tamil Nadu, India.
- Subramaniyan S.V., (2015) Tholkaappiyam – Vilakkavurai, Meiyappan Pathippakam, Chithambaram, 2nd ed., Tamil Nadu, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License